

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Næste ordfører bliver hr. Tom Behnke.

Kl. 20:06

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Som i dagens anledning er stand-in. For da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, ikke kan være til stede på grund af et NATO-møde i Washington, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Den konservative folketingsgruppe er helt enig i de betragtninger, som udenrigsministeren i dag har fremsat vedrørende dette beslutningsforslag. De holdninger er dækkende for vores holdning. Jeg skal derfor kun kort komme med yderligere et par kommentarer.

Jeg og den konservative folketingsgruppe finder fortsat, at det var rigtigt, at Danmark sammen med mange andre lande sikrede, at Saddam Hussein blev afsat fra magten i Irak. Der er måske mange, der har glemt, hvad det var, han stod for, men lad mig så kort genopfriske hukkommelsen.

Saddam Hussein startede to krige med et samlet tab af menneskeliv på over 1 million. Med nervesgas, som har været forbudt ifølge Genèvekonventionen siden 1980, myrdede han tusinder og atter tusinder af sin egen befolkning. Under den første Golfkrig lod han affyre Scudmissiler mod israelske storbyer i den hensigt at dræbe flest mulige civile, og det på trods af at Israel ikke var med i krigen. Under Saddam Husseins styre var Irak et af de lande, der henrettede flest og mange helt uden rettergang. Samtidig blev der dagligt tortureret mennesker på de mest uhyggelige måder. Flygtninge berettede om, hvordan man torturerede børn i overværelse af deres forældre, simpelt hen for at få forældrene til at fortælle det, man ønskede. Jo, der var gode grunde til at fjerne Saddam Hussein.

Når forslagsstillerne skriver, at beslutningen om at deltage i den internationale koalition til afvæbning af Irak var uden noget mandat i FN's Sikkerhedsråd, er det ikke korrekt. Mandatet redegjorde regeringen meget grundigt for i foråret 2003, og den debat blev naturligvis gennemført i fuld åbenhed, dels i Folketinget dels ved den høring, der blev arrangeret i Landstingssalen.

Lad mig også minde Socialdemokraterne om, at der i 2003 forelå et klarere og mere opdateret juridisk grundlag for at iværksætte militære forholdsregler over for Irak, end tilfældet var, da den tidligere socialdemokratiske Nyrupregering

med hr. Niels Helveg Petersen som udenrigsminister i februar 1998 fremsatte beslutningsforslag nr. B 114 om dansk deltagelse i en militær indsats over for Irak. Dengang anførte Nyrupregeringen, at der var et tilstrækkeligt juridisk grundlag for en militær aktion. Det var jeg og den konservative folketingsgruppe enig i, og det juridiske grundlag var som sagt klarere og mere tydeligt 5 år senere.

Når forslagsstillerne endvidere skriver – det står i bemærkningernes anden spalte nederste tredjedel – at der i Danmark ikke placeret noget politisk ansvar, er det helt uforståeligt. Det politiske ansvar er krystalklart. De, der har det politiske ansvar, er selvfølgelig de partier og de folketingsmedlemmer, der har stemt for beslutningen. Jeg og Det Konservative Folkeparti vedstår det ansvar. Vi gjorde, hvad vi fandt rigtigt. Vi fjernede Saddam Hussein, og vi har ikke fortrudt det.

Kl. 20:10

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 20:10

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Alle ved, at Danmark gik i krig i Irak på en løgn, alle ved, at det har ført til en katastrofe, og ingen ved, hvad der vil ske i det land i de kommende år, men flere hundrede tusinde er i hvert fald indtil videre døde. Vi ved også, at Dansk Folkeparti bidrog med de afgørende stemmer. Ikke alene var det altså det tyndest tænkelige grundlag, Danmark blev sendt i krig på, men vi er også i den besynderlige situation, at Dansk Folkeparti i dag erkender, at det var en fejl, at Danmark gik i krig, men man står ved sin beslutning.

Som jeg prøvede at sige før i de korte bemærkninger, synes jeg, det er meget mærkeligt, at man, hvis man har erkendt, at man begik en fejl, så ikke selv er interesseret i at få undersøgt, hvordan man kunne komme i den situation. Og at tro, at historikere kan basere deres undersøgelser på noget uden at komme ind og se, hvilke dokumenter der ligger i regeringens arkiver, uden mulighed for afhøring af embedsfolk og afhøring af politikere, at tro, at man kan grave sandheden om, hvad der skete, frem uden det, ved enhver ikke kan lade sig gøre. Derfor vil jeg sige, at når Dansk Folkeparti på den ene side åbent erkender, at det var en fejl at gå i krig, men ikke ønsker at undersøge, hvordan man kunne